

melte, der blev omtalt af den ærede sidste Taler, er Barigheden af Logterne. Medens der i Lovforslaget er sat et Minimum for Længden af et Dvæstestogt, er der i Ændringsforslaget opstillet et Maximum, nemlig af indtil 6 Maanedes Barighed. Ligesom dette overhovedet maa anses for mindre hensigtsmæssigt, idet Logter af længere Barighed, end der nu i Reglen foretages, vistnok maa være af største Betydning for Uddannelsen af Søværnets Personel, saaledes vil en Begrænsning, forekommer det mig, ogsaa kunne have en anden Betænkelse, thi dersom Statens Tjeneste fordrer, at et Skib skal holdes ude i længere Tid end 6 Maaneder, kunde det vistnok være meget betænkeligt, at der i Lovforslaget om Søværnets Ordning er stillet en Grænse af 6 Maaneder for den Tid, hvori Folkene skulle være forpligtede til at tjene ombord i Skibene. Indkaldelsen af tredie Aargangs Mandskab maa jeg med Lovforslaget anse for at være af særdeles stor Betydning, for at de Værnepligtige, efter at de have været inde i et vist Antal Maaneder og gjort Tjeneste ombord, kunne faae en ny Indøvelse i Tjenesten paa de Skibe, hvor de ere bestemte til at skulle virke, og at den kan finde Sted saa nær som mulig ved den Tid, hvor der kan blive Spørgsmaal om at indkalde dem til virkelig aktiv Tjeneste. Der er enkelte andre Punkter i Forslaget, saaledes for Exempel, at den anden Aargangs Mandskab kan indtælles for at supplere Udrustningerne, som vistnok er en i mange Henseender hensigtsmæssig Bestemmelse. Ved at omtale Skolerne, har den ærede sidste Taler kun nævnt Søofficersskolen og endog med Hensyn til Forslaget stillet sig paa en saadan Maade, at han mente, at man nok kunde blive enig om at faae ændret det, der vel maa anses for en af de væsentligste Uanter mod det fremsatte Ændringsforslag, nemlig den korte Barighed af Undervisningen. Dette vilde i sig selv være en saa betydelig Forandring i det foreliggende Forslag, at jeg ikke nærmere skal gaa ind paa at omhandle det i den Skikkelse, som det her har. Derimod nævnte den ærede sidste Taler Intet om Underofficersskolen, hvis Organisation er af ikke mindre Betydning for Uddannelsen af Underbefalingsmænd til Flaaden. Ispjæ Lovudkastet skulde der være en Skole af 7 Aars Barighed. Det kan vistnok fra mange Sider vække Betænkelse, at unge Mennesker i den Alder, hvori de maatte kunne komme ud af Skolen, skulde kunne optræde som Underofficerer; men det tør vel antages, at naar de 7 Aar benyttes paa rette Maade, maatte Maalet kunne naas med nogenlunde Paalidelighed. Efter Ændringsforslaget skulde Skolen derimod kun være 4 Aar, og det maa vistnok for Enhver, der kender Betydningen af Tjenesten ombord i et Skib, og hvilke Underofficerernes Pligter der ere, erkjendes at være altfor kort. De ærede Forslags-

stillere have neppe gjort sig fuldkommen klart, under hvilke Betingelser det er, at man kan komme til at virke ombord. Man maa nemlig erindre, at Skibenes Besætninger bestaa af to ganske forskellige Elementer, dels de udstrevede befarnede Søværnepligtige og dels det Lægsrullemandskab, som udskrives til denne Tjeneste. De udstrevede, befarnede Søværnepligtige have fra deres tidligste Ungdom faret tilhøs og derved erhvervet en vis Uddannelse som praktiske Sømand, og de Underofficerer, der sættes ombord i et Skib, maa nødvendigvis besidde en saadan Uddannelse og Modenhed, at de kunne erhverve baade Agtelse og Tillid hos begge disse Elementer, og bør altsaa være i det Mindste fideordnede med de egentlige Søværnepligtige ombord i et Skib og have saa nøje Kjendskab til Tjenestens ombord, at de kunne overtage og organisere Tjenesten. Der er en Betragtning, som man maa se ved Behandlingen af saadanne Sager ikke altid anstiller, naar man staar udenfor de maritime Forhold. Det er den, at det Skib, hvor dette tjenende Mandskab sættes ombord, selv om det blot er at betragte som Excerskib, ikke er noget Blok-skib, der ligger fast paa et bestemt Sted, men er et seilende Skib, som saa Dage efter at have modtaget sit uøvede og meget blandede Mandskab kan være midt ude i Nordisjen. Denne Betragtning ligger ingenlunde fjern; thi det var f. Ex. Tilfældet med den Fregat, der senest er sendt ud, at den har passeret Nordisjen og allerede saa Dage efter, at den havde forladt Havnen, besøgt sig paa de vanskelige Steder, og det stiller helt andre Fordringer til de Befalende og Underbefalende i et Skib end dem, der for Sørens Underofficerer og Mandskab kunne foresælde i Fredstid, idet man skal være beredt til i Diebløkket at møde de mere eller mindre alvorlige Omstændigheder, der opstaa paa Søen. Det er nu vel saa, at Skibene alle ere forsynede med Dampkraft, og at man derfor kan vente, at de hurtigere kunne komme igjennem de Farvande, hvor de største Farer indtræffe; men herved maa bemærkes, at efter den Organisation, vi have, vil en stor Del af Personalet ved Maskinerne, nemlig den største Del af Fyrstøberne, ligeledes være uøvede Værnepligtige, som ikke tidligere have kjendt til deres Gjering eller faaet nogen egentlig Uddannelse til den. Det maa derfor være indlysende, at der for dem, der skulle optræde som Underbefalingsmænd, som Underofficerer ombord i et saadant Skib, altsaa i det Hele for Søværnets Underofficerer, maa fordras en Uddannelse, der maatte ikke altid ses i det rette Lys af Enhver, der beskæftiger sig med Sagen, og man kan derfor i mine Tanker ingenlunde gaa til et laere Maal af Uddannelse end den, der udfordres i det foreliggende Lovudkast. Hermed skal jeg foreløbig slutte mine Bemærkninger.